

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői Iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Karácsonyi bukás.

Pécs, 1897. december 22.

Folyik a puhitási eljárás az egész vonalon, egy-egy függetlenségi képviselőre 4—5 mameluk jut, akik mindenképpen igyekeznek kapacitálni a szittyá magyarokat, hogy hát isten neki, Bánffy b. és pártja készséggel elfogadja a kívánt módosításokat a provizóriumos javaslaton, tehát elégedjenek meg ezzel s ne követeljenek többet, mert hát ha kellő terminusra nem lesz törvény a most tárgyalás alatt levő javaslatból, ők maguk se tudják, hogy mi lesz.

Próféták nem vagyunk, de azért előre is megmondhatjuk, hogy semmi különös nagy dolog nem következhetik be, mint-hogy a határidőnek eme be nem tartásáért Bánffy b. sürgősen menesztetik. hadd jöjjön utána az, akinek a függetlenségi párt hajlandó megszavazni a feltételes provizóriumot. Ez az utód pedig a mult péntek óta raktáron van s pártunknak soha sem kínálkozott kedvezőbb alkalom a kormánybuktatásra, mint most, midőn kormánypárti befentesek is elismerik, hogy a megoldás kulcsa most az ellenzék kezében van.

A nagy leszámolás ideje végre elérkezett s bizony nagy politikai baklövést követnének el pártunk férfiai, ha most adnák az érzélgős szívü irgalmas szamaritánust s segitenének kihuzni a kormány sebéből a tövist, amely belejutott.

Bukjék a kormány, bukjék vele együtt a rendszer, mert buknia kell, mert elég volt a rablógazdálkodásból harminc esztendő, mióta mindig és folytonosan szemfényvesztéssel bolondították ezt a nemzetet, hogy ne kívánozzék elszabadulni a járszalagról, melyen Bécsből vezetik.

Azok a magas színvonalon álló ellenzéki beszédek, melyek a mostani vitában elhangzottak, kinos vesszőfutást képeztek a koncert remegő mamelukhadnak, a kormányzati szekér körül ólálkodó pártnak, sőt maga Apponyi gróf is levonhatja belőle a maga üdvösséges tanulságait, ha az általa annyiszor és oly élesen támadott rendszert magáévá teszi.

A kísérletezések arzenáljának kimerülését érzik is a kormánypárton, ezért volt szükség a kompromisszumos hírek világgá bocsátására. Persze, olyan naiv lelkeknek képzelik ezek a jó urak a függetlenségi párt férfait, hogy felülnek holmi elvi kijelentéseknek, melyek törvénybe foglalva is csak annyit érnek, mint döglött lovon a patkó.

Tény, hogy pártunk egyébbel meg nem elégedhetik és a vitát meg nem szüntetheti, míg a törvényben apodiktikusán ki nem mondják, minden „ha” nélkül, hogy a kormány május elsején tartozik betérjeszteni az önálló vámterület létesítésére vonatkozó módozatokat. Már pedig ezt Bánffyk aligha cselekszik meg, mert még mindig abban a hitben élnek, hogy valami uton-módon sikerülni fog nekik

megegyezni Ausztriával, tehát csak időt akarnak nyerni ezzel az újabb provizóriummal, hogy eljátszassák újra kis játékaikat, aminek az ára Magyarország gazdasági függetlensége.

A függetlenségi párt, ha meg akarja tartani továbbra is népszerűségét, ha egyáltalában mint ellenzéki párt létezni óhajt a jövőben s mint ilyen magasztos céljait megvalósítani, úgy nem mehet bele semmiféle kompromisszumba, mert nincs az istennek az a bölcs férfia, aki be tudná bizonyítani, hogy nem titkos kormánypárti tendenciák vezették pártunk embereit, midőn a kedvező alkalomról lemondva, nem éltek a helyzet által kezükbe adott hatalommal és irgalmat gyakoroltak azzal a kormányval, azzal a rendszerrel szemben, amely soha sem ismert irgalmat, hanem a törvények lábball tiprásával keresztülgázolt az ellenzéken, mely megtizedelve került vissza a parlamentbe.

Nem a bosszuvágy, csupán az igazság sugallta represszáliák alkalmazása lesz tehát a mostani helyzet fölhasználása, melyet ha állhatatosan keresztülvisznek, karácsony hetében Bánffy báró lesz az az engesztelő áldozat, melyet a rendszer odaad a nemzeti aspirációknak, hadd próbálkozzék más nevekkel tolni még ideig-óráig a birodalmi szekeret, ami sokáig nem tarthat már, ez a mi erős hitünk és meggyőződésünk.

Ha Bánffyk elhatározták makacs kiatartással minden áron keresztülhajtani a

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Hangulat.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Méla csend ül az egész láthatáron.

Kuszált, darabos felhők vontatnak az égen, hol összeszaladnak, majd apró cafrangokban futnak tovább.

A lég valami különös illattal telt és a kányák csordástul lepnek meg egy-egy frissen szántott földet.

Böngésznek, keresgélnek a szántóvas nyomán s egy piros kukac láttára felébred bennök is a kaján irigysége, hárman, négyen törnek a nyomorult féregre, s a melyik erősebb — azé lesz.

Hess! Csunya fekete madarak! Ne lásalak benneteket!

A cserjés lekopasztott bokrai zörögnek, mint a csontváz. A kósza szél verdesi a disztétől megfosztott ágakat. Mig tövében, a sargult levelek között egy megriasztott nyul zihál kinosan: Alig-alig szabadult a szürke serét elől.

Távolról panaszos, mélabus harangszót hoz a szellő és ez a tompa, mély zene messzemesse száll. Egy pillanatra a szükölő özbakot is feltartóztatja csendes sétájában. Bámuló sze-

meivel körülnéz a tájon, figyelmesen fülel a bűgás irányában. — Azután tovább lépeget a fakult mesgyn.

Nincs semmi baj! Itt nem jár ma senki.

Estefelé nagy pelyhekben kezd esni a hó. Egy óra alatt arasznyi fehér lepel takarja a földet és a fagyos, dermesztő hidegség megszünik.

A még egy órával előbb kedves vonzó panorámája a természetnek eltűnik a szem elől, csak azért, hogy egy az eddiginél tündéresebb, káprázatosabb képnek adjon helyet.

Hűvös, éles szél táncol végig az erdei uton és a sápadt, fakult levelekről gyenge kopogás hallatszik . . . Esik a hó!

A messze, távolabb fekvő tárgyak mindinkább elmosódnak a szem előtt, csupán a közel álló faóriások s a sötét fenyves láthatók homályosan az alig áttetsző fehér fátyolon keresztül!

Esik a hó! Itt a tél!

Este van és karácsony estéje. A szirtei kastély szalonjában halvány világosságot áraszt a rózsaszínű luszter.

Áhítatos csend és az óra kimért egyhangu ketyegése éppen nem illettek a gazdagon butorozott terembe.

Néha egy-egy erős zörrenés zavarja meg a kinos csendet, amint a havas szél végig nyargal az erkély ablakain, mindannyiszor fájó

sóhajtól kísérve; — azután megint csak: — tik-tak — tik-tak! az alabastrom óra színtelen zenéje teszi még álmodozóbbá a szalon illatos levegőjét.

Este van és karácsony estéje.

Szirtei Eliz, egy isteni szép szőke leány kívánatos ajkairól tör elő az az ijedt sóhaj, reszket egész testében, valahányszor a kíméletlen zőrej felrázza édes álmaiból. Pedig ez álmok üde, ártatlan álmok, melyek szüzi keblében mégis oly fájó kinokat okoznak.

Mint a tolvaj, félve tekint körül, vajjon nem-e látja valaki, hogy ő mennyire, milyen nagyon szenved.

Igéző szemei fürkészőleg tekintenek ideoda a rózsaszínű félhomályban. Azután, mintha kissé megkönnyebbülne: tulvilági mosoly ül ajkaira. Szemeit behunyja és akaratlanul eltemetkezik a kerevet puha párnájában.

Szép arcát még ideálisabbá teszi a diszkrét világítás s a szőke fűrtök, melyek művészi alkotásai a természetnek, remek keretet alkotnak a körül.

Parányi ujjai közt egy kis levélkét tart, melyet időközönként ajkához szorít s forró, kéjes csókkal érint.

Ez tőle van! Ebben van megírva gyöngybetűkkel, hogy őt valaki — szereti!

Brrr! A téli szél körutjában újra ide ért és még kegyetlenebbül rázta meg az ablakokat.

provizóriumot, mi meg határozzuk el, hogy minden áron megbuktatjuk ezt a tehetetlen kormányt, amelynél rosszabb már nem következhetik, ha mindjárt magát néhai Bach Sándor bárót is idézik elő sirjából, hogy üljön ismét Magyarország nyakára.

A béke és a szeretet ünnepe a karácsony, de a kiengesztelődés is lesz a pártok között, ha Bánffy & Comp. eltávolítatnak arról a helyről, ahol három év alatt csak a nemzet nagy kárára ültek.

H i r e k.

Pécs, 1897. december 22.

A szigorú anyakönyvvezető.

És az anyakönyvvezető, mintha csak a huszfogyasztási adó bevallását írná, zord hangon kérdi:

— Az ujszülött leány neve?

Az apa, a ki alig tíz órája ruházott fel ezzel a címmel és jelleggel, az új állásában érthető izgatottsággal azt mondja:

— Nuci.

Az anyakönyvvezető feléz a bejelentő félre.

— Hogy, kérem?

— Nuci, kérem szépen, Nu-ci.

És a bejelentő fél elmereng bizonyos boldog perceken, a mikor megegyeztek a névben. Az asszony akarta és a férfi lovagias volt. Ő ugyan becsületszavát kötötte le a nagynénjének, a ki orvosnövendék korában szutenirozta, hogy Klementin lesz a neve, de a nagynéni becsületszavak nem diszkvalifikálnak. És Nuci tagadhatatlanul szebb név, mint Klementin.

— Nuci? Az nem név.

— Bocsánat . . .

— Nem név, mondom. Nem anyakönyvi név. Erre nem könyvelek. Tessék neki más nevet adni.

A bejelentő fél bátor férfiú, de egy kicsit elszorul a szíve annál a gondolatnál, hogy mi lesz, ha a kisleány nem lehet Nuci. Szegény anyja, ha tudta volna . . .

— No, még se talált nevet? Pedig van annyi a kalendáriumban, ott választhat. Mert a Nuci nincs sehol, azt csak nem könyvelhetem el. Tessék választani. Abiáta, Adélina, Atrikána, Agaszéta, Agatonóka, Artemizia, Bazilissza, Beata, Benigna, Bonaventura, Delfina, Dionizia . . .

Eliz újra feleszmél, sóhajt s hevesen törli könyveit illatos kendőjébe.

— Szeretem, forrón szeretem azt az embert. Ugy, a hogy az Isten szeretni engedhet egy szívet; pedig-pedig — nem szabad őt szeretnem!

Nem! Mert gazdag vagyok és ő szegény!

Ah! Istenem, hát miért is vagyok én gazdag; vagy hát miért szegény ő?

Hát már a szívek is vagyon szerint lesznek osztályozva? Az érzés, a lélek szimpátiája — megszűnt?

Meg! Mert azt Szirtei Tamás, az apám mondotta!

De még sem!

Ennél a gondolatnál úgy látszik, megállapodott, mert pillanatig tartó dac ült szép arcára. Látszott, mint harcol szíve az atya iránti szeretet és a szerelem szülte nagy szeretet eszméjével.

Álom, csalfa álom hát a boldogság, mit a szív világából varázsol az ember maga elé, s aztán megjő a kínos ébredés, mely mindent, mi szép, mi kedves, eltöröl, megsemmisít.

És e rövidke álom mégis mily jó!

Mit ér a fény, a pompa, mi körülvesz? Mit a hódolat és tisztelet, mivel a szolgálékú alattvalók környeznek? Mit a sok drágaság? Mit az élet? Mit minden, a mi a nagy világon van? — ha mindehhez boldogság nem járul!

— De kérem!

Micsoda szörnyeteg nevek! És ilyenre kereszteltesse a kis Nucit! Az első vágya se teljesült szegénynek. Mit csinálna szegény, ha felnőne és megtudná, hogy Bonaventurának hívják!

— Bocsánatot kérek: vagy tessék megmondani a nevet, vagy tessék távozni, mert nekem más dolgom is van, — mondja az anyakönyvvezető ugyanoly gorombasággal, mint ha nem is leányt, hanem huszfogyasztási adót könyvelne el.

— Igen kérem, azonnal . . .

Valami eszébe jut. Ha a Nuci elveszett, maradjon meg legalább a becsület. A nagynéninek megígérte. Gyors elhatározással azt mondja:

Klementin.

— Helyes. Barna Klementin.

*

Az anyakönyvi törvény értelmében ilyen sorsra jutnak a szép nevek. Erélyes példát nyújtott erre egy anyakönyvvezető. Ő előtte még egy ártatlanabb névre akarta egy polgár az ujszülött leányát: Elzára. De az anyakönyvvezető kimutatta, hogy ilyen név se a kalendáriumban, se a történelemben nincs. És hosszas vitának az lett a vége, hogy a leány — Margit nevet kapott. Szerencse, hogy ilyen szent akadt, különben a kis Elza jelöltnek Efemiának kellett volna lenni.

A jövőben tehát szigorúak lesznek az anyakönyvvezetők. Elza, Gitta, Nuci, Tilda, Topka, Lili — nincs többé.

Ő jertek, jertek, ájtatos szentjei a kalendáriumnak: szent: Xénia, Zenobia, Valburga, Theodolinda, Szerafion, Szibilla, Szabina, Hildegundisz és Febronia . . .

Napirend 1897. december 23-án.

Naptár: csütörtök, december 23 — Róm. kath.: Viktória. — Prot.: Viktória. — Görög-kel. (dec. 11.) Dániel. — Zsidó: Kislev 28 — Nap két 7 óra 32 perckor; nyugszik 3 óra 55 perckor. — Hold két reggel 7 óra 21 perckor; nyugszik délután 3 óra 17 perckor. Ujhold 8 óra 55 perckor este. Hold van a földközélen reggel 4 órakor.

Időjárás: hőmérséklet 5 Celsius fok hideg; légnyomás 752. — Kilátás: nyugszik délután 3 óra 17 perckor. Ujhold 8 óra 55 perckor este. Hold van a földközélen reggel 4 órakor.

Pécsi tanítóegylet közgyűlése a belvárosi fiúiskolában d. e. 10 órakor.

Színház: »Egy katona története«.

— (Millenniumi érem a városi tisztviselőknek.) Igy karácsony előtt szokásban van a torony alatt, hogy a városi tiszt-

Oh sors! kegyetlenek a te kezeid!

Indulatosan, valami kínos gondolattól üzetve ugrik fel a kerevetről és tanácstalanul néz maga elé. Arcán a szenvedély, a bűnös kéj, bánat, megalázkodás, önmegtágadás, majd a férfias elszántság nyomai láthatók egy-egy pillanatra: szenved, sokat szenved.

Tán a halál az egyedüli eszköz, mi a boldogtalannak igaz boldogságot ígér! Feledve bűt, örömet, azt a csekély jót, mit gyermekkorában élvez az ember, hisz az életet oly könnyű nélkülözni, ha valakit rideg, sivár jövő vár.

Nesztelenül jár fel-alá a nehéz szőnyegen, idegesen szorongatva kezében az ártatlan levelet, mely neki annyi gondot, annyi boldog és boldogtalan napot szerzett.

Tekintete egy fényes tárgyon akadt meg, pokoli mosoly ült ajkára. Az a szép arc eltorzul egészen s verejték gyöngyözik büszke homlokán: a halál sötét gondolata marja lelkét . . . felve nyul a gyilkos szerszám felé: — Még nem!

Susogja alig hallhatóan. Mindig szeretlek te szegény fiú, de hogy megmutassam, mennyire szeretlek, meg is halok érted! . . .

Elsápadt. Dacosan, elszántsággal nyul a csillogó tárgy felé . . .

Halk harangbúgás hallatszik e pillanatban hol erősebben, hol gyengébben, a mint a

viselők tollpénz címén egy kis járandóságot kapnak. Ebben nincs ugyan semmi ünnepesség, most azonban kivételesen mégis egy kis ünnepies színezete volt a dolognak. A tisztviselők ma, mikor a tollpénz-járulékot felvették, választhattak a tollpénz vagy a millennium emlékére kibocsájtott egykoronás millenniumi emlékérmek között. Az emlékérmek csinos tokban vannak elhelyezve; egyik oldalukon a király arcképe van, másik oldalukon a következő felirat: »Az ezeréves Magyarország emlékére 1896.« Az érmeiken az érték: »1 korona« is rajta áll s maradékát képezik a millenniumkor kibocsájtott egykoronás emlékérmeknek, melyeket akkor — két koronáért lehetett kapni. A városi tisztviselők közül mindenki elfogadott legalább egyet az emlékérmekből s így a tollpénz mai kiosztása mégis nyert bizonyos ünnepi jelleget.

— (Kaszinó-estély.) A nagykanizsai Kaszinó f. hó 31-én hangversenyyel egybekötött táncestélyt rendez. A hangversenyen közreműködik Pécsről Böhm Emil is, a ki a »Kornevillei harangokból« a »Szállj ifju bátran« kezdetű dalt éneklé mint szolo-éneket; továbbá Ledofszky Mici kisasszonnyal együtt »Csendes, mint a tenger« című dalt adja elő Götzetől s végül bemutatkozik, mint dalszerző is, mert »Csendes éjben« című dalát fogja előadni Ledofszky Mici kisasszony.

— (Eljegyzés.) Sikabonyi Angyal Dénes, cs. és kir. hadnagy, Szentendrén eljegyezte Barnaffy Erzsébet kisasszonyt.

— (A karácsonyi értesítő.) Az az értesítő! Hej, de sok diáknak fáj tőle a feje ilyenkor, a harmad végén. Mert csunya találmány az az ugynevezett értesítő. Van ugyan olyan diák is, akinek az öröme, de soknak a bánata foglaltatik benne. A szegény diákoknak karácsony és husvét tájára ugyancsak meggyűlik a bajuk és szörnyű a drukkjuk, hogy ugyan mi hirt visz felőlük haza az értesítő. A mi diákjaink is nagy aggodalommal vannak most, kicsinyektől kezdve a nagyokig. Az értesítőket már elkészítették a tanár urak s legközelebb már a szülőkhöz jutnak fiaikkal együtt: holnap (csütörtökön) haza engedik

szél erre vagy másfelé vágat. Oly vonzó, oly áhítatkeltő ez az egyszerű hang.

Éjfél misére harangoznak. Feltekint a szép Szirtei leány is. Kezei önkéntelenül imára kulcsolódnak és arcára az áhítatosság ül, majd keserves sírásban tör ki . . .

Átszellemülni látszik egész lényében. Áhítatosan, áthatva a magasztos eszmétől, — remegő szívvel s mégis ujongva, ünnepies gondolattal lelkében emlékezik meg az üdvözítő születéséről: . . . és ne vigy minket a kísértetbe, de szabadíts meg a gonosztól . . . Ámen!

*

A kis harang ujongva bűg tovább-tovább a sötét éjszakában, édes szavára a hívők serege buzgóan, örömpesve siet az ur hajlékába.

A cserjés lekopasztott bokrán s a sötét fenyves tündéri fényben úsznak: a méla hold ezüst fényt áraszt a szűzi hólepelre. Egy-egy pillanatra a szűkülő özbak is megáll sétájában, bámuló szeméit körülhordozza a szokatlan tájon . . . figyelmesen fülel a csengő-bongó harang mélabús hangjára, azután tovább lépeget a csillogó hómezőn . . .

Hűvös, éles szél sivit végig az erdei uton és a sápadt, fakult levelekről gyenge kopogás hallatszik . . . Esik a hó!

Molnár József.

boldog vakációra a diákokat. A karácsonyi és újévi szünet tiz napig tart, csak január 3-án jönnek ismét vissza folytatni ott, ahol elhagyták.

— **(Elzüllött gyermekekért.)** Turonyi Biedermann Ottó lovag és neje szül. Tüköry Margit 1000 frtot küldtek a budapesti főkapitány kezeihez, hogy ezt az összeget a fővárosi tolonházba kerülő elzüllött gyermekek javítására és elhelyezésére a rendőrpénztárban kezelendő alapítványként kezelje. A főkapitány megleghangu levélben köszönte meg az alapítványt.

— **(Megyei tisztviselők lakbérére.)** Még bizonyára sokan emlékeznek arra a heves vitára, mely a megyei tisztviselők lakbérének tárgyában a f. év elején egy megyei gyűlésen lefolyt. Mint értesülünk a jövő évben már nálunk is negyedévenként előre fogják kapni a megyei tisztviselők lakbérüket, nem pedig havonként. Az erre vonatkozó belügyminiszteri rendelet a napokban érkezett le Baranya vármegye illetékes hatóságához.

— **(A jogászbáli díszes meghívót.)** mint előre jeleztük, ma délután nyújtotta át dr. Fejérváry Imre báróné, bálanyának a bál rendező bizottságának három tagból álló küldöttsége ifj. Nagy Jenő bálelnök vezetése alatt. — A főispánét igen kellemesen lepte meg a szépkivitelű meghívó, — mely pár napig a Klein testvérek kirakatában látható volt — és alig akarta hinni, hogy az pécsi mester készítménye s nem valamelyik pesti üzletből került ki. A küldöttséget igen szívesen fogadta s néhány, a bálra vonatkozólag tett kérdés után nyájasan vett bucsut a jogászság küldötteitől, kik egy szép emléktárggyal teszik emlékezetessé előtte a bálát, melynek védasszonyi tisztét elfogadni szíves volt.

— **(Egy vidéki lap jubileuma.)** A Szegzárdon megjelenő »Tolnamegyei Közölny«, melynek keletkezése óta állandóan Boda Vilmos országgyűlési képviselő a felelős szerkesztője és laptulajdonosa, jövő év március hónapban üli meg fennállásának negyedszázados jubileumát. Ez alkalomból a szerkesztőség díszes emléklapot ad ki.

— **(Névmagyarosítások.)** Rein (József) Tivadar, pécsi lakos és kiskoru Paula leánya Szekeresre, — kiskoru Kappant helyesen Nagy Géza, pécsi lakos, Mosonyira és Schön Samu dr., kaposvári lakos, valamint kiskoru fia Vilmos István Szabóra változtatták nevüket belügyminiszteri engedéllyel.

— **(Esik a hó.)** Nem hiába tegnap volt a hivatalos tél kezdete, hideg is lett nagyon s a fagyra ma bekövetkezett a hóesés is. Reggelre már fehér volt a föld s a hópihék — bár ritkán — de egész nap hullogáltak alá az égből. Már féltünk, hogy fekete karácsonyunk lesz az idén ismét, de most már remélni lehet, hogy fehér karácsony köszönt ránk két nap múlva. Ha ugyan kibirja addig a szigorú hideg!

— **(Talált gyermekek.)** Pár nappal ezelőtt a kaposvári vasutállomáson találtak egy másfél évesnek látszó fiúcskát, kit gonosz szívé anyja ott hagyott s maga elutazott a vonaton; ujabban pedig az árvaháznál találtak kitéve egy ugyancsak fiú csecsemőt. A rendőrség kihirdeté dobszóval, hogy a talált gyermekek szülői jelentkezzenek a város-

házánál. De nem azok jelentkeztek, hanem jószívű emberek, kik a kis ártatlanokat pártul fogták. Mind a két kis gyermek szerető, jó szülőkhöz jutott, kik gondnal, jó bánással derék embereket akarnak belőlük nevelni. Majd a talált fiúk háláján felül még a jó Isten is megáldja őket, hogy irgalmasok tudnak lenni. Az árvaház mellett talált gyermek anyját a kaposvári rendőrség megtalálta. Uher Teréz cselédeleány az, kit már a bíróságnak fel is jelentettek.

— **(Elfogott sikkasztó.)** Csuha János kocsisként szolgált Fürst Zsigmond szállítónál s attól negyven forint elsikkasztása után megszökött. A sikkasztó a hová szállított, ott felszedte a pénzeket s ilyképen negyven forintot érezvén a zsebében, a kapuféllától bucsuzott csak el és odább állt a pénzzel együtt. Mikor az eset történt, akkor is keresték, de nem találtak rá. Ugy látszik, bizott a szerencséjében és szökéséből visszatért Pécsre. De vesztére, mert tegnap este, amikor a Czirják-féle korcsmában mulatott, Szabó József, huszonhatos számú rendőr felismerte és nyakon csipvén bevitte a rendőrségre. Ott beismerte a sikkasztást, pénzt azonban már nem találtak nála, mert régen elköltötte már az elsikkasztott negyven forintot. Most a bíróság végez vele.

— **(Elkobzott karácsonyfák.)** A főkapitány ama rendelete folytán, hogy a piacra karácsonyfákat csak származási bizonyítvánnyal lehet behozni, a rendőrség szigorúan ellenőrzi minden reggel a városházával szemközti karácsonyfa-piacot. A származási bizonyítvány hiánya igen könnyen rávezet az esetleg nem igaz uton szerzett karácsonyfákra, a miket természetesen nyomban el is koboznak az árusítóktól. Ma is két esetben foglaltak le ilyen gyanús szerzeményeket s mivel a karácsonyfákon meglátszott, hogy derékban vágattak ki s a kik árulták, nem tudták holszerzésüket igazolni, megindítják az illetők ellen a vizsgálatot.

— **(A jótékony nőegylet)** karácsonyfája sok-sok szegény, istápolásra szorult gyermeket és aggot örvendeztetett meg ma délután. Az idén különösen sok szegényt részesíthetett a nőegylet ajándékban, mert ezen évben nagyobb összegek állottak rendelkezésére. Így első sorban egy névtelen jótévedő ajándéka: 350 frt, az önkéntes adományokból begyűlt 400 frt és sok-sok hasznos ajándék, melyet a jószívű emberbarátok hordtak a jótékonyaság asztalára. A nagy teremben, a fal mentében felállított hosszú asztal csak úgy görnyedt a sok, külön-külön csomóba helyezett és cédulával ellátott tárgynak súlya alatt, az asztal mellett pedig edények voltak elhelyezve hosszú sorban, a mi mind kiosztásra volt szánva. Két órakor vette kezdetét az ünnepély *Magenheim* József belvárosi plebános beszédével, melynek alapját a jótékonyaság s annak áldásos eredményének hatása képezte. Majd *Reisch* Jánoska mondott a hála ékes szavaival köszönetet a nőegyletnek, melynek tagjai áldozatot, fáradságot nem kímélve, saját örömeiket elhagyják, hogy örömet szerezzenek azoknak a szegényeknek, kiknek az csak nagy ritkán jut osztályrészül. Az ünnepélyen a város képviselőjében *Majorossy* Imre polgármester jelent meg s ott

volt még az ajándékok kiosztása alatt is egy ideig, melyet a jótékony egyesület tagjai, élükön *Magyarly* Gyuláné alelnöknővel, *Denk* Lajosné pénztárosnővel és *Cseh* Marianna alapítványi hölgygel, a tőlük megszokott fáradhatlansággal végeztek s egész délután sereggestől vándoroltak a nőegyletbe s onnan vissza ajándékkal megterhelve azok a szegények, kik méltók is arra, hogy támogatásban részesüljenek. Mert a nőegylet a segélyért jelentkezők közül gondosan kiszemeli azokat, kik tényleg reá vannak arra utalva s méltók reá és éppen ez képezi egyik legnagyobb feladatát a nőegylet vezetőinek s különösen az egylet buzgó titkáranak, *Reeh* György kapitánynak. A városi árvaházban holnap, — a megyei árvaházban pedig holnapután, pénteken délután állítanak karácsonyfát az árvák számára.

— **(Leégett házak.)** A tolnamegyei Paári községben egyik délelőtt kigyulladt *Kroir* Sebestyén háza. A tűz — mely valószínűleg gondatlanságból keletkezett — rohamosan terjedt úgy, hogy nem tudták megmenteni sem a házat, sem a vele egybeépített gazdasági épületeket, melyek — a bennük levő gazdasági felszereléssel együtt — mind leégtek. A kár kétszáz forint körül van. — Hercegszöllősen szintén tűz volt a napokban. Mint *dárdai* levelezőnk írja, *Stanoilov* Mladen háza gyuladt ki este kilenc óra tájban. A tűz itt is nagy gyorsasággal terjedt és elpusztította a tulajdonosnak nemcsak lakóházát, de az istállót s a padláson levő takarmányt és kukoricát is. A kár közel 1000 forintot tesz ki.

— **(A templomfosztogató bünei.)** Dombovári levelezőnk értesítése nyomán, már régebben megirtuk, hogy Gyulajóváncán *Nencs* János templomszolga elfogta *Galambos* Vilmos csavargót, a ki belopózott a katolikus templomba és ott a templomi perselyt felfeszítvén, abból a benne levő pénzt ki akarta lopni. Az elfogott templomfosztogató a csendőrség előtt beismerte, hogy már két ízben kiürítette a perselyt s abból három forintot el is lopott. Mikor harmadszor akarta a perselyt megdézsmálni, akkor vesztett rajta. Egyébként csavargó életet élvén már a nyár óta, elébb még két lopást követett el, *Borbély* Imre és *Galló* Ferenc, gyulajóváncai lakosoktól élelmi szert lopván. A töredelmes beismerést tett templomi fosztogató most a börtönben várja büntetését.

— **(Öngyilkos nazarenus.)** Eddig azt hitte mindenki, hogy a nazarenus vallású ember soha sem fog fegyvert a kezébe. Ezt a hitet alaposan megcáfolta *Sáni* János, a nazarenusok egyik főapostola; mert az tegnapelőtt este nemcsak fegyvert fogott kezébe, hanem miután ereit elvágta, főbe is lőtte magát. Ez az első eset Magyarországon, hogy az 1842-ben keletkezett nazarenus vallás híve önkéntesen fegyvert fogott és lőtt.

— **(Elrabolt gyermekek.)** A komédiások által elrabolt gyermek története elevenedik föl az ember lelkében, ha olvassa azt a körözést, amit most a belügyi miniszter kiadott. Kerestett egy angol gyermeket, a ki most tiz esztendő, a neve *Göhring* György Szilárd Ottó. Mint a miniszter mondja, valami *Brudna* Vencel »művészcsoportjával« kóborol. A belügyminiszter, akinek a gondjai alá tartozik a színészet, úgy látszik teljesen egy ka-

lap alá veszi a vidéki Leareket s a vidéki csepürágókat. A körözés sejteni engedi, hogy ezt a Londonban született gyermeket elrabolta ez a Brudna. Mint elmondatik róla, tizenegy és fél éves, szöke, szürkészemű, orra és szája kicsiny, a teste felül gyenge, alsó testében pedig igen erős. Épp az ilyen kölyök való akrobatának. A Brudna Vencel cseh ur pedig, akitől a gyermeket el akarná venni a miniszter, a leírás szerint erős, nagy fekete ember. Mint ütheti ez a fekete ember azt a szegény kis szökeséget.

— **(Romlott gyümölcsöt)** árult a piacon Kvojka Ferenc. Azonban a rendőség idejekorán észrevette s mielőtt a betegséget okozó áruin túl adhatott volna, elkobozta tőle.

— **(Enyveskezü vásárló.)** Szabó Jánosné szül. Varga Sári bement ma a Mészlányi-fele kereskedésbe és látva, hogy sok a vásárló, kik a személyzetet teljesen elfoglalják, az ott levő áruk közül kosarába csempezett néhányat. Azonban észrevették manipulációját s feljelentették a rendőrségnél, a mely pártfogásába vette s kellőleg megtanítja, hogy vásárolni csak pénzért lehet.

— **(Meglöpött korcsmáros.)** Schäffer János, meződi korcsmáros, ma bejövén Pécsre, kocsijával a »Vadászkürt«-ben szállt meg. Lovait az istállóba kötötte s mikor dolgát végezvén, haza indulni és a lovakat befogni akarta, akkor látta, hogy a két lóra való szerszám nincsen sehol. Valami ismeretlen jómadár titokban belopózott az istállóba és elvitte a lószerszámokat, mikor senki sem látta. A káros feljelentésére megindította a nyomozást a rendőség az ismeretlen tolvaj után.

— **(Párbaj keztyű miatt.)** Párisban néhány nappal ezelőtt két elegáns ur szándéka ellen közreműködött abban, hogy a komoly emberek előtt a párbajt nevetségessé tegye. A két fiatal ur az előző napon sétaközben találkozott egymással a boulognei erdőben és ekkor az egyik jóbarát elkövette a másikon azt a hallatlan sértést, hogy ennek kézzorításra nyújtott kezét kicsinylő mosolylyal visszautasította. A sértő visszautasításra és kicsinylő mosolyra nem kisebb ok szolgált okul, mint a megsértett fél keztyűje. A különben kifogástalan megjelenésű gigerli ugyanis véletlenül nem viselt elég divatos keztyűt, mi abban a világban, hol kizárólag ruha teszi az embert, főbenjáró bűn. Természetesen, hogy a sértést csak vérrel lehetett lemosni és másnap véresen kelt fel a nap a vauressoni erdőrézben. hol az élet-halál harcnak kellett lefolyni. A segéd urak, mind kifogástalan keztyűkben — kiléptek a disztanciát, előszedték a légy nélküli pisztolyokat és aztán két durranás reszkettette meg a levegőt és ijesztette fel az égi madarakat nyugalmukból. A füstfelhő eloszlása után ott állt a két hős, kezökben a füstölő pisztolylyal a nagy eseményhez méltó festői poziturában. Egyik sem volt megsebesítve és ennél fogva aránylag olcsón tettek eleget a lovagiasság szabályainak. A vauressoni verebek azonban még most is rettegve gondolnak vissza a kiállott ijedtségre.

— **(Küzdelem a lóköttel.)** Két veszedelmes lóköttő kóbor cigányt fogott el a sásdi csendőség tegnapelőtt. Megláncolva kísérték őket Sásdra, mikor az uton az egyik

cigány kiszabadította magát láncai közül és reárohant a kísérő csendőrré. Elkeseredett küzdelem fejlődött ki a lóköttő és kísérője között s a cigány élethalálharcra valló vadállati erővel tört ellenfelére. Annak végre is fegyverét kellett volna ellenében használni, mikor emberek érkeztek a helyszínére és a szökni akaró gonosztévőt a kötelességét önfeláldozásig, a saját élete kockáztatásával teljesítő csendőr segítségével ártalmatlanná tették. A veszedelmes lóköttő most a börtönben ül, hogy elvegye büntetését régi bűnei mellett e legújabb bűnéért is.

— **(Az orvosság árának leszállítása.)** A belügyminiszter újabb revízió alá vette az 1896. évi június 1-én életbeléptetett gyógyszer-árszabványt, és több orvosszernek tetemesen leszállította az árát, a mi nagyon kellemetlen meglepetést okozott a gyógyszerészek körében, mert éppen azoknak az orvosságoknak árát csökkentette, melyekben legnagyobb a forgalom. A múlt év folyamán életbeléptetett gyógyszer-árszabvány részletes revízió alá került s ezen az előző árszabványhoz csatolandó függelék 1898. január hó 1-én lép életbe. Erre való tekintettel a törvényhatóságok ama sürgősen végrehajtandó utasítást kapták, hogy a függelék életbeléptetése iránt haladéktalanul intézkedjenek. Az emberi gyógykezelésre használt gyógyszerek közül 49, az állatgyógyszerek közül 26 lett árban módosítva. Az előbbi 49 gyógyszer közül 16 drágább lett, 33 ára pedig redukáltatott. Az állatgyógyszerek közül csak 3 gyógyszer ára lett magasabb, a többi mind olcsóbb ártételben lett megállapítva. Az árban leszállított szerek a receptura forgalomnak leggyakrabban irt szerei közé tartoznak. E függelék ártételei mellett előre látható, hogy a pilocarpin, oleum jecoris, phenacetin, jódkálium ára csakhamar ismét fel fog szökni a kereskedelmi piacokon.

— **(Utbaigazítás.)** Egy rácvárosi atyafi nagy elkeseredésében beborozott tegnap este. Ilyen állapotban megtörténik azután, hogy a saját szülővárosa girbe-görbe utcáin is eltévelyedik a halandó. Ebbe a kényelmetlen sorba csöppent a rácvárosi atyafi is. De hát szerencse, hogy rendőr is van a világon s hogy a rendőrök kötelessége többek között a beborozott emberek kalauzolása. Az atyafira is ráakadt egy rendőr, a ki szeliden szólt hozzá:

- Hol lakik? — kérem.
- Rácvároson.
- Az utcára nem emlékszik?
- A Pompár utcájában.
- Hányadik szám alatt?
- Az föl van írva a házra.

— **(Frankl Móric tervei.)** A pécsi fejszámoló művész, Frankl Móric, legutóbb Aradon mutatta be művészetét. Mikor leszámolta a robotját, megkérdezték a jövődő tervei felől.

— Most — azt mondta, — körutazom a vidéket, közben felmegyek karácsonyra Pestre a menyasszonyomhoz . . .

— Áh — gratulálunk! . . .

— Köszönöm. Itt az arcképe. A mikor a vidéket beutaztam, kimegyek a külföldre: Német- és Franciaországba. Azután Amerikába megyek. Ha a turnusomat ott befejeztem, visszajövök és föl hagyok a számolással.

— Privatizál a dollárzaeszkókon?

— Nem. Befejezem a tanulmányaimat és vagy tanár leszek, vagy a csillagászati pályára adom magamat.

— Hát már tanult valahol?

— Igen. Pécsen jártam reáliskolába, de már a második osztályban megbuktam.

— Miből bukott meg? — kérdezte valaki kíváncsian.

— Számtanból.

Óriási kacagás támadt e szóra. Frankl Móric, ki ugy csinálja a milliós szorzásokat, a hatványozásokat, meg gyökvonásokat, mint más ember a rögtönzéseket — megbukott számtanból. A mi azonban még ma is érthető, mert tudvalevőleg Frankl Móric, mint fejszámoló, mutat fel szinte csodás tehetséget, de ha papiroson kell megoldania egy kevésbé bonyolult számtani feladatot is, már akkor ép ugy vacillál, mint diákkorában.

Ezüst és chinaezüst étszerek, gyűrűk, órák, monogramok megvadását, mindennemű vésnői munkát, bélyegzők, pecsétnyomók és kautsuk-bélyegzők kiállítását meglepő szépen és jutányosan megszámítva végzi Schönwald Imre vésnök és ékszerész Pécsen, Király-utca Hattyu-épület.

Művészet, irodalom

○ **Rip-Rip.** A tegnapi előadással ismét bebizonyította Somogyi, hogy szintársulata szervezésekor az operette személyzetre nagy súlyt fektetett, mert Rip-Rip tegnap ugy került színre, ahogy már rég láttuk.

Hunyadi József játszta a címszerepet. Éneke, játéka egyaránt nagyon jó volt. Az utolsó felvonásban pedig, a kut melletti jelenete magas drámai alakítás volt. Méltó partnere volt *Ligeti* Mari Lisbet szerepében, ki szintén megérdemelte a sűrű tapsot. Alice szerepét *Réthy* Lina játszta, bár a színlapon Leopold Franciska volt jelezve. Az új szereposztásért nem is haragudott a közönség, mert Réthy gyönyörűen énekelt, különösen a levéláriát tapsolták meg. Nem kell jóstehetség, ha azt mondjuk, hogy Réthy Linából kiváló operette subrett lesz, persze igen-igen sok tanulás és az apróbb modorosság elhagyása után.

A többi szereplő is iparkodott tőle telhetőleg az előadás sikerét előmozdítani.

Kifogásolni való volt azonban a karok ingadozása s néhány igen szép rész kihagyása. Közönség kicsiny számban.

○ **Színészet Kaposvárott.** Veszpréminé szintársulata megkezdte előadásait Kaposvárott, a Korona termében. Megnyitoul a »Diplomás kisasszonyok« című vigjátékot adták oly sikerrel, mely arra enged következtetni, hogy a szintársulat meg fog felelni a kaposvári közönség igényeinek. A színház, dacára a kellemetlen, sáros időjárásnak — nem volt üres. Remélhető azonban, hogy a további előadásokat nagyobb közönség fogja látogatni. Az előadásra kitűzött darabok közt sok ujdonság van, melyek a kaposvári színpadon még nem kerültek előadásra. Vasárnap a Gyimesi vadvirág népszínművet adták teljes művészi sikerrel, de fogyatékos diszletekkel. A közönség megtöltötte a termet.

○ **A rémregények ellenszere.** Boross Vilmos, fővárosi író, füzetes regényvállalatával, melyet Székely Aladár ad ki, szerencsésen kiszorította a rémregényeket a nép köréből. Népiesen megírt regényei, »II. Rákóczi Ferenc«, »Mátyás király«, »Dózsa György«, »Báthory Erzsébet« és »Kossuth Lajos« nagyon elterjedtek. Most új regényt indított meg: *Görgei tábornok és a tizenhárom aradi vértanu* címen. A füzetekben megjelenő igen olcsó regényt Székely Aladár könyvkiadónál Budapesten (Erzsébet-körút 32. szám alatt) lehet megrendelni.

○ **Törvényhatósági naptár.** Megjelent a »Törvényhatósági Naptár« 1898-iki folyama a szokott gazdag tartalommal. E naptár első sorban a közigazgatási tisztviselők számára nélkülözhetetlen segédkönyv, de orvosoknak, ügyvédeknek s mindazoknak, kiknek bárminő összeköttesük van a hivatalokkal, szintén hasznos és szükséges. A majd 600 lapra terjedő könyvnek bolti ára füzve 1 frt 50, kötve 1 frt 80 kr. és kapható Singer és Wolfner főbizományosoknál (Budapest VI. Andrassy-ut 10.) s általok minden hazai könyvárusnál. Megszerzését mindenkinek a legmelegebben ajánljuk.

○ **Jókai a karácsonyi könyvpiac.** Végéhez közeleg a nagy irodalmi vállalkozás: Jókai összes műveinek nemzeti kiadása. A száz kötetre tervezett hatalmas munkából most jelent meg a nyolcadik sorozat (LXXI—LXXX. kötet) örömeire mindazoknak, a kik hozzátartozóik, ismerőseik számára a könyvesboltokban válogatják a karácsonyi megle-

petést. A koszorus költő az idén se fog hiányozni a karácsonyfa alól. Hisz a családok poétája ő, a kiből gyönyörűséget lelnek kicsinyek és nagyok, a ki lelkének kincseivel gazdaggá teszi a szegényeket, a ki megtermékenyíti a fantáziát és megneemesíti a szíveket. Ő a mi bibliánk s ünneppé válik a hétköznap is, ha az ő tiszta, fönséges poezisának szenteljük. Bensőbb lesz minden magyar ember házában az öröm Karácsony nagy ünnepén, ha Jókai is odahozza szívének melegét. Alkalmasabb ünnepi ajándékkal senki sem tisztelheti meg tűzhelyét. Ezt az újabb sorozatot is Jókai maga rendezte sajtó alá. Kifogyhatatlan fantáziájának remekei közül a következők foglaltatnak benne: LXXI—LXXII. kötet *A löcsei fehér asszony*; LXXIII. kötet *A három márványfej*; LXXIV.—LXXV. kötet *A kis királyok*; LXXVI. kötet *A tengerszemű hölgy*; LXXVII—LXXVIII. kötet *A lélekidomár*; LXXIX. kötet *A gazdag szegények*; LXXX. kötet *Rákóczy fia*. Még husz kötet és teljes lesz a munka, a melynél nagyobb-szabású vállalat külföldön is kevés volt. És milyen könnyű szerrel válthatja magához bárki! Részletenként hónapról-hónapra törlesztheti az árát s ugyszólván apró pénzzel vásárol meg egy egész kincsházat. A részletfizetés módozatairól szívesen szolgál felvilágosítással a nagy vállalat kiadó testülete: *Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvény Társaság* (Váci-utca 1. szám) ha az érdeklődő hozzájuk fordul.

○ **A régi magyar színészet képeiben.** A Jókai-féle »1848«-nak most megjelent negyedik füzeté az eddigieknél is gazdagabb. A régi magyar színészetre vonatkozó képek gazdag sorozata teszi e füzetet különösen érdekessé. Most látjuk ama nagy színészek is színésznek arcképeit először teljesen összegyűjtve, a kik a művészi mellett

fontos nemzeti feladatot is teljesítettek. Bartha, Szigeti, Szentpétery, Schodelné, az angyalszép Lendvayné, majd Egressy, Lendvay, Fán-csy, Szerdahelyi, Megyery arcát pillantjuk meg. Az arcképek körül vannak elhelyezve a művészi becsü, s kulturtörténelmileg is fölötte érdekes emléktárgyak, melyek a nagy szellemek diadalutját jelölték. A magyar szabadság nagy bajnokainak, a legnagyobb magyaroknak egész Pantheona e füzet második fele, mely Batthyány miniszteriumra vonatkozik. Az események komoly és gonyképe kitünő ötlettel mindig egymás mellett van elhelyezve, így a törvények átadásánál s a miniszterium megalakulásánál is. Művészi képek fényes sora az, mely itt figyelmünket leköti. A miniszterium csoportképe után Batthyány és Kossuth képe következik, majd Eötvös és Trefort és két csodaszép nőalak, a két Zichy gróflány, Batthyány és Károlyi grófnők, kikhez Petőfi irt remek költeményt. Batthyány Lajos eddig soha ki nem adott ereklyéi zárják be a nagyszerű képsorozatot s a füzetet, melynek harmincöt képe a sokszorosító ipar legújabb vívmányainak valóságos remeke. A cikkek kivétel nélkül irodalmi színvonalon állnak s nem egy kitünő a maga nemében. Valóban megtörtént a mit reméltünk, hogy a képes könyv Jókai, Bródy, Rákosi-féle »48«-as könyv immár szabadságharcunk legjobb története, mely nem egy új adattal gazdagította, s nem kevés helyen hallatott először igazságos hangot és őszinte szót. »1848« Révai testvérek r. t. kiadása és minden könyvkereskedésben kapható.

○ **„Magyar Fakereskedő.“** A szakkörökön kívül csak kevesen tudják, hogy fakereskedelmünk az utóbbi években mennyire kitejldött és hogy ma már a francia, olasz és keleti, sőt az afrikai és a kisázsiai piacokon is sikerrel versenyez a svéd norvég or-

— Igen uram. Engedelmeskedem. Senki sem fogja zavarni.

Most megint az arcképet nézdegélte Stanton Miles. Mással nem is törődött, mi történik körülötte.

— Az ügyet rögtön átadom valamelyik ügyes ügyvédnek, gondolta magában — és ügyes titkos rendőrök segítségével bizonyára a nyomára akadok az én kedves, elveszett gyermekemnek.

— Tizenhét éve! Mi minden nem történt vele ezen idő leforgása alatt.

Stanton Miles a londoni ujságok nagy részét járatta és most a hirdetések közt kutatott.

— Itt van ni, akire nékem szükségem lesz — mondta hirtelen. Messrs. Frampton (Langley-utca) az ügyvédi és tudakozódó irodája, London. Hires az ügyességéről. Az egész dolgot átadom neki. Ha az én kedven-cemet élve és egészségesen vezeti hozzám, gazdagon megjutalmazom, ha pedig már meghalt, ez a csapás a halálom lesz.

Hirtelen hallotta, hogy a folyosón hangosan beszélnek.

— Megmondta neki, hogy nekem sürgősen beszél-nem kell vele? — kérdezte Duncan, akinek nagyon rosszul esett, hogy a ház ura nem akarta fogadni.

— Igen uram — felelte Stone mentegetődző hangon.

— Miss Léna, a lánya óhajtja, hogy egy igen fontos ügyben beszéljek vele. Egészen meglep ez, hogy nem akar engem fogadni — mondta Duncan, aki magában azt kérdezte, vajjon nem hallott-e valamit Léna atyja a a vendégek olyas beszédéből, hogy ő nem szereti a leányát? Nem tudok esetet rá, hogy én mr. Stantont valaha megsértettem volna. Ha pedig arra kerülne a sor,

nekem — kiáltotta a szerencsétlen apa. Sejtí legalább, hogy ki lophatta el a gyermekemet? Nem a pénzvagy birhatta erre az illetőt, mert különben már régen hozzám fordult volna és megsarcol. De én nem tudom elképzelni, hogy van-e a világon ellenségem énnekem? Maga azt állítja, hogy egy asszony arcát látta akkor éjjel? — kérdezte elgondolkozva.

— Az első feleségének a szelleme volt — folytatta a házvezetőnő. Csupán egy pillanatig láttam az arcát, de úgy az emlékezetembe vésődött, hogy sohasem fogom elfelejteni.

Stanton Miles nem tartozott a babonás emberek közé, mégis kellemetlenül hatott rá a dolog pusztá föl- említése is. Nem tudta elviselni, hogy az első feleségét kapcsolatban említik a másodikkal, akihez az igazi szerelem fűzte.

— Nincs tehát semmi nyom? — kiáltott föl kétségbe esetten. Még nyoma sincsen hát, ahonnan kiindulva meg lehetne tudni, hogy mi történt vele?

A beteg lehorgasztotta a fejét.

— Ez kétségbeejtő helyzet! — kiáltotta a szobában föl s alá járva. Mintha meg kellene örülnöm. Irgalmas isten, hová forduljak tanácsért?

A váratlan csapás egészen elvette az eszét.

— Ez a magyarázata tehát az én nyugtalankodásomnak, mikor a gyermekemre gondoltam. Ezért voltak olyan furcsa álmaim és ezért vágyakoztam oly nagyon utána. Azt hittem, hogy az én gyermekem az édes anyja mellett fekszik a sirban. Csak maga az isten tudja, hogy mennyit szenvedhetett az én kis leánykám és mily nyomorúságon ment keresztül, ha ugyan életben maradt.

szági orosz és amerikai fakereskedelemmel. Ezen fontos kereskedelmi ágak egyetlen magyar szakközlönye a »Magyar Fakereskedő«, mely most lép az ötödik évfolyamába és egyszerűsödött a »Magyar Fakereskedők és Faiparosok Országos Egyesületének« is hivatalos közlönyül szolgál. Most vettük e lapnak legutóbb megjelent mutatószámát, mely meglepően gazdag, époly szakszerű, mint tanulságos tartalma által méltán megérdemli az érdekelt körök: fakereskedők, faiparosok, erdőhivatalnokok és erdőbirtokosok támogatását. A lap előfizetési ára egész évre 7 frt, félévre 4 frt. Mutatószámot kívánatra bárkinek ingyen küld a kiadóhivatal (Bpest VI. Dávid-utca 15.)

Törvénytörések.

§ Halálosvégű verekedés. Ma egész nap tárgyalt a pécsi kir. törvénytörések egy halált okozott súlyos testi sértési bűnügyet, melyben vádlottakként és tanúként is szőkédi sokacok szerepeltek. A nyáron történt, hogy a szőkédi korcsmában olyan súlyosan megverték Horváth Józsefet, hogy az pár nap múlva meghalt. A korcsmában egy társasággal mulatott a három Krsztics testvér, a Marko, Toma és Mijo. Krsztics Marko egyik társával veszekedni kezdett, majd egy másikkal is, a mikor Horváth József békítőleg lépett közbe. Horváthra ekkor ráugrott Krsztics Toma és földhöz vágta. Ez se hagyta magát s talpra ugorván, egy üveggel fejbe tiszeltte Krsztics Tomát. A három Krsztics erre kifutott a korcsmából és botokkal felfegyverkezve jöttek vissza. Már Horváth is

botot kerített s mikor rárohantak, ütött volna is vele, de Krsztics Marko elébb lecsapott a fejére, a másik két testvér is kezdte agybafojni, úgy, hogy összeroncsolt fejjel terült el a földön és sebeibe pár nap múlva belehalt. A három Krszticset halált okozott súlyos testisértés miatt vád alá helyezték s a mai végítárgyaláson egész nap dolgot adott a törvénytöréseknek a tényállás tisztázása. Ítéletet lapunk zártáig még nem hoztak.

Tanügy.

)(Az elemi iskolai igazgatók és a tanítás. A községi és felekezeti elemi iskoláknál az igazgató-tanítók eddig nem tanítottak, csupán az állami iskolákban. Ennek a megszüntetésére most Wlassics Gyula vallás- és közoktatási miniszter rendeletet bocsátott ki, a melyben kimondja, hogy az államilag segélyezett községi és elemi iskolákban az igazgató-tanítók kötelesek rendesen tanítani is. Ha ennek a rendeletnek nem tennének eleget, akkor az igazgató-tanító illetményeit nem engedi beállítani az iskola költségvetésébe s azokat egyedül az illető községnek, vagy felekezetnek kell fedeznie. Azonkívül azt az igazgatót, aki nem tanít, a miniszter nem részesíti a korpótlékban. A miniszter utasította a tanfelügyelőségeket, hogy a kezelésük alá rendelt államilag segélyezett községi és felekezeti elemi iskolákat legszigorúbban ellenőrizték és rendeletének szerezzék érvényt.

Közgazdaság.

□ A vaj és margarin. Gazdasszonyaink sokszor tanakodnak azon, hogy miképpen lehet a vajat a margarintól megkülönböztetni. Pedig az eljárás nagyon egyszerű. A természetes vajnak margarinnal való hamisítását azáltal lehet kimutatni, ha egy darab tiszta, természetes vajat egy pohárban fölolvastunk. A fene-kén ekkor vízből és sóból álló keverék fog leülepedni, mely fölött egy folyékony vajréteg képződik; ezen réteg tiszta és átlátszó lesz. Ha ellenben egy darab margarint olvastunk föl, akkor a vízből és sóból álló üledék fölötti réteg folyékony tejszínű és átlátszatlan. Ha tehát természetes vaj művajjal kevertetik, akkor többé-kevésbé erős zavarodás fog mutatkozni, aszerint amint több vagy kevesebb margarin foglaltatik benne. Azonkívül, ha gyanus vajat olvastunk föl, akkor már szaglási érzékünkkel is fölismerhetjük ama sajátságos szagot, mely a margarint jellemzi.

□ Országos állatvásárok forgalma. A központi statisztikai hivatal kiadásában megjelenő havi közlemények október havi füzeté szerint Magyarországon az elmúlt hónapban 413 állatvásárt tartottak, tehát csaknem ugyanannyit, mint szeptember hónapban. Az időjárás, melyen e vásárok lefolytak, nem éppen volt kedvező, mert az összes vásárok közül kedvező idő mellett 294, türethető idő mellett 46, kedvezőtlen időben pedig 83 lón megtartva, úgy látszik a kedvezőtlen idő okozta a felhajtásnál észlelhető csökkenést is, mely a juhok kivételével, melyeknél emelkedés látszik, minden egyéb állatnemnél tapasztalható. Az októberi vásárokról felhajtottak ugyanis 407.000 szarvasmarhát, 133.000 lovat, 193.000 juhot és 63.000 sertést, ebből eladás alá került 147.300 szarvasmarha, 31.700 ló, 77.700 birka

Csak egy óra hosszáig időzött Stanton Miles a haldoklónál, folyton faggatta, hogy valamit megtudhasson még tőle. De a házvezetőnő egyebet már nem tudott. Emberfeletti erőt fejtett ki, hogy a haldoklónak ne tegyen szemrehányásokat és midőn az már elveszítette az eszméletét, elhagyta a szobát. Teljesen megtörte ez az újabb csapás.

Alig merte hinni, hogy a leányát föltalálhatja valaha, hiszen még azt sem tudta, hogy hol keresse.

A folyosón egy csapat fiatal leány jött szemközt vele, de ő se hallott, se látott. Csak a gyermekére gondolt, akit a születése után raboltak el tőle. Pedig milyen kedves volt az aranyszőke hajával és a nagy kék szemével.

Látta, hogy Duncan és Léna a terrazon az ujonnan érkezett vendégeket fogadják, de ő nem törődve velük, visszatért a szobájába.

Nem küldött Lénáért, hogy közölje vele csodálatos fölfedezését. Nem volt bizalom az apa és leány között.

— Addig nem fogok nyugodtan aludni, míg a gyermekem nyomára nem akadok — kiáltott föl a kezeit összekulcsolva.

Hirtelen a csengetyűhöz szaladt és hevesen meg-rángatta.

— Stone — szól az elősiető szolgálóhoz — azonnal készítse elő a kézi táskámat. A legközelebbi vonattal Londonba utazom. Nincs időm várakozni.

A szolga szótlanul meresztette tágra nyílt szeméit az urára. Nem tudta, hogy mi ütött hozzá hirtelenében.

— Ez lehetetlen uram — szól azután hajlongva —

a vonat öt perc múlva már elrobog innen, de negyedóra múlva indul a másik.

— Jó, tehát akkor a másikkal utazom. De most már egy-kettő siessen! Ne bámuljon hát rám, hanem végezze a dolgát, mert minden percem drága!

Az öreg Stone egészen megzavarodott. Mi történetett az urával ily hirtelen?

— Nincs semmi, ami kutatásaimban a nyomára vezethetne — mondta a szobájába lépve. De mégis — itt van Brenda arcképe. A gyermek, ha még él, bizonyára nagyon fog hasonlítani az édes anyjához.

Az íróasztalához lépett és a fakeretből kivette az arcképet. Reszketett a keze, mikor féltő gonddal kibontotta.

Elefántesontra rajzolt női arckép volt ez. Szép leányos arc, mosolygó kék szemek, nevető piros ajak, kipirult kedves arcocskák, s dús fürtökben hullámzó, aranyszőke hajfonatok.

— Ilyennek kell lennie neki is — mormogta magában. Adja isten, hogy föltalálhassam.

— Mr. Field kérdezteti uram, hogy néhány pillanatig sem beszélhetne önnel? — kérdezte most Stone, fekete fejét az ajtónyíláson bedugva.

— Nem. Most nincs időm rá, de nem is akarok szót váltani senkivel, mert különben lekésem a vonatról. Készen van a kézi táskám?

— Igen uram, minden rendben van.

— De ne is alkalmatlankodjék nekem többé ilyen hírekkel, hanem inkább tartson tőlem távol mindenkit. Hallotta Stone? Ehhez tartsa magát.

és 30.300 sertés, így a felhajtás apadásával a forgalom is csökkent s csak a juhoknál mutat némi emelkedést. Szarvasmarhát ezuttal ismét az erdélyi és dunántúli vásárookra hajtottak fel legtöbbször, lovakban pedig a Duna-Tisza közén és a Duna jobbpartján volt a forgalom legélénkebb. A juhokat illetően a felhajtás a Tisza balpartján volt a legnagyobb, hová az összes forgalomnak több mint fele esik. Jelentékenyebb szarvasmarhavásár volt Szászrégenben (11.569), Nagyenyeden (9453) és Máramaroszigeten (8756) darabban. Élénkebb lóvásár a lefolyt hóban alig volt. Legerősebb felhajtása volt Csáktornyának 3250 darabban. Juhokban a debreceni piac mutat nagyobb élénkséget, a hol 87.000 drb. juhból 29.200 drb. tényleg el is adatott. Legmagasabb ára volt a szarvasmarhának Lugoson, a hol egy pár elsőrendű tarka jármos ökörért 540 frtot fizettek. Nehéz kocsiló Győrött kelt legdrágábban darabonként 800 frttal, míg a juhok Debrecenben volt a legnagyobb ára, a hol egy kos 20 forintot elkölt.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése december 22-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Bánffy-javaslat járta. Elsőnek *Benyovszky* Sándor gróf szólalt föl. Ne féljünk — ugymond — az önálló vámterülettel, mert Ausztria érdekei tiltják a vámháborút. A kormány igyekszik ugyan elzárni a nemzeti akarat útját, de a megnyilatkozó közvélemény el fogja söpörni mielőbb helyéről.

Meskó László szerint csak az önállóság mellett virágozhatnak föl hazánk. A kormány azzal vádolja a függetlenségi pártot, hogy a gazdasági különválást dogmának fogadta el, pedig Tisza Kálmán átkozódik mindazokra, akik a gazdasági önállóságot megvalósítani akarják. Ime, ez a kormány dogmatizmusa. Rosszalja Apponyiék magatartását; Enyedi Lukács határozati javaslata pedig legjobban bizonyítja, hogy nem állították össze az adatokat az áruforgalomról. A köteleességmulasztás a Bánffy-kormányt terheli.

Ezután *Bánffy* Dezső báró miniszterelnök állott föl szólásra. A törvényjavaslat — ugymond — nem sérti közjogunkat és önállóan intézkedik a statuskvó fenntartásáról. Teljesen hozzájárul Apponyi Albert gróf közjogi fejtegetéséhez, mert tényleg 1898. január 1-én az önálló vámterület közjogi állapotában vagyunk; de azért *igyekezni fog a vámszövetséget, melyet az osztrák kisebbség a parlamentarizmus veszélyeztetésével megakadályozott, megújítani.* Elfogadja tehát Enyedi Lukács határozati javaslatát az önálló vámterület adatainak tanulmányozásáról és május elsején azt fogja tenni, a mit az ország érdeke megkíván a szövetséges viszony fenntartása tekintetében. Csak ha ez lehetetlen, akkor kívánja az önálló vámterületet. Szólván az Ausztriával való viszonyokat nemcsak fenntartani, de szorosabbra fűzni akarja. Így aztán természetesen elveti Kossuth Ferenc határozati javaslatát. (Óriási vihar. *Justh* Gyula kiáltja: Így csak egy *Schmerling*, egy *Bach* beszélt! Többen kiáltják: Hazaárulás! Abaug! Vád alá helyezzük! Percekig tartó zaj.)

Végül *Olay* Lajos támadja *Bánffy* b. mostani fölszólalását, mire *Bánffy* b. kijelenti, hogy az Ausztriával való viszonyunk szorosabbá tételét csak gazdaságilag érte.

TÁVIRATOK.

— **Nem lesz kompromisszum.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) **A király Lukács László pénzügyminiszternek megtagadta a provizorium javaslat módosításához való hozzájárulását. A kompromisszum lehetősége tehát ki van zárva.**

— **Képviselőválasztás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fiumei kormányzóvá kinevezett Szapáry László lemondása folytán megüresedett muraszombati választókerületben ma volt a képviselőválasztás. Megválasztott *Szechenyi* Tivadar gróf kormányárti programmal.

Szerkesztői üzenet.

Sch. I. I. Kérdéseire szívesen felelünk. Ime: a »psütt« nem más, mint — »sikk«. A »sikk« pedig magyarul »divatos«, azonban a szónak nem egyszerű s gyakran nem is a legjobb értelmében. A mi »psütt«, a mi »sikk«, abban van mindig meglehetősen adag kacérság és a lehető legkevesebb — ártatlanság. — Madách nevét Madácsnak kell kiejteni.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

A BENSON-féle tapasz

következő betegségeknek és bántalmaknak használható állandó sikerrel: **csipő fájás, idegfájdalom, helybeli csúsz, hátszaggatás, hátgyöngöseség, hátgerincz bántalmak, hörghurut, asthma, megrándulások, idegbántalmak, az ízületek bónasága** stb. A hatás bámulatos, közvetlen és tartó.

1 darab ára 60 kr., a pénz előleges beküldése mellett bérmentve 75 kr.

Főraktár: Gyógyszertár a »Nádor«-hoz Budapest, VI., Váczi-körút 17.

Kapható Pécsen: Sipőcz István, Zziga László és Göbel Kálmán gyógyszerész uraknál.

Téli ruhák!

Az igen tisztelt

közönség figyelmébe!

Olcsó és csinos ruhák

férfiak és gyermekek részére kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

PÉCSETT,

Király-utcza bazár épület.

Hirdetmény.

Vagyonbukott **Goldberger Mór** alulírt csődtömeggondnoka közhírré teszi, hogy a vagyonbukott által 2020 frt kölcsön erejéig, **Weisz Ármin** pécsi zálogkölcsön intézetében zálogbaadott és a csődleltárban 1—535. tétel szám alatt külön tömegként felvett 4122 frt 71 kr beszerzési és 2079 frt 40 kr. becsárta felbecsült esőernyők, napernyők, vásznak és különféle rőfös árukból álló ingóságok zárt ajánlati versenytárgyalás útján eladatnak.

Ehhez képest felhivatnak a venni szándékozók, hogy ajánlataikat 300 frt bánatpénzzel együtt zárt, lepecsételt borítékban **1897. évi december hó 28-ik napjának déli 12 órájáig** Szilasi Zsigmond ügyvéd urhoz Pécsen, Perczel-utcza 12. sz. mint az ideiglenes választmány elnökéhez annál is inkább benyujtsák, mert a később érkező ajánlatok figyelembe nem vétethetnek. Ugyanezen napon d. u. 2 órakor az ideiglenes választmány dr. Szilasi Zsigmond ügyvéd urnál ülést tart és a beérkezett ajánlatok felett ez ülésen határoz.

A 2020 frton aluli ajánlatokat a választmány egyáltalán figyelembe nem veszi. Az eladás a zálogos hitelező jogának épségben tartásával fog eszközöltetni s a vevő jogosítva van a zálogos hitelező követelésének kielégítése végett 2020 frtot a vételárból visszatartani.

A választmány fenntartja magának a jogot, hogy még a legkedvezőbb ajánlatot is visszautasíthatja, ha azt az áruk tényleges értékével arányban állónak nem találja.

Az eladandó áruk december hó 21—24. és 27-ik napjain alulírt tömeggondnok közbenjöttével naponként 3—4 óra közt **Weisz Ármin** pécsi zálogkölcsön intézetében megtekinthetők, maga a csődleltár pedig alulírt tömeggondnoknál bármikor betekinhető.

A vételi illetéket a vevő fizeti.

Az ideiglenes választmány sem az áruk mennyisége, sem azok minőségeért, sem a leltár helyességeért szavatosságot nem vállal.

Pécsen, 1897. december hó 20-án.

Dr. Kelemen Mózes

ügyvéd

mint vb. **Goldberger Mór** csődtömeggondnoka.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésű

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve

papirmetsző,
sodronyfüző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó

stb. géppel, melyek segélyével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,
papi és ügyvédi nyomtatványok
jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenálló,

kerékpár-jelvényes stb.)

kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.